

Arrest

nr. 279 698 van 28 oktober 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 30 juni 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 augustus 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat J. HARDY en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn, van Cabindese oorsprong en aldaar geboren op 8 augustus 1980. U bent gehuwd met P. R. I. Z. Jullie hebben samen vier kinderen: Y. Y. Z. D. (op Bijlage 26), R. B. Z. D. (op Bijlage 26), M. E. Z. D. (op Bijlage 26) en J. J. Z. D. (op Bijlage 26). Sinds 2006, woonde u samen met uw man en kinderen in Grafaneiro. Van 2007 tot 2015, heeft u gewerkt als leerkracht. Vanaf 2015 tot uw vertrek, had u een snackbar en beautycenter. Daarnaast, zat u ook in uw eerste jaar universitaire studies psychologie. Sinds zijn jeugd, is uw man lid van FLEC (Frente para a Libertação do Enclave de Cabinda).

's Nachts op 5 december 2018, kwam een groep mannen naar uw huis. Ze probeerden eerst over de muur te klimmen, maar uw honden blaffen. Vervolgens, klopten ze aan. Omwille van het lawaai, kwamen de burens kijken wat er aan de hand was. Toen u beneden kwam, zag u uw man op zijn knieën zitten. Er werd een wapen gericht op zijn hoofd. U zag ook dat uw buurman, T., aan het praten was met één van de mannen. De man zei dat jullie moesten meekomen. U was bezorgd over uw kinderen, maar de burens zeiden dat u moest gaan en dat zij wel op de kinderen zouden letten. Er stonden twee auto's te wachten. U en uw man stapten in één en de groep stapte in de andere auto. Op een bepaald moment, stopten jullie en moest uw man naar de andere auto. U werd geblinddoekt. Na een paar uur, kwamen jullie aan. U werd op een stoel gezet en niemand zei iets. Na een tijd, hoorde u uw man roepen in pijn. Vervolgens, kwamen er personen binnen. Ze vroegen u of u wist dat uw man FLEC was. U ontkende eerst, maar gaf dan toch toe dat u hiervan op de hoogte was. Ze zeiden dat ze u twee vragen zouden stellen, maar om zeker te zijn dat u goed zou nadenken, gingen ze eerst terug naar uw man. U hoorde opnieuw uw man roepen. Dan kwamen ze terug en stelden u twee vragen: de locatie waar de FLEC groep van uw man samenkwam en de identiteiten van deze groep. U zei dat u dit niet wist. Ze hebben u vervolgens mishandeld. Erna, hoorde u ook opnieuw uw man roepen tot dit ineens stopte. U bleef volhouden dat u niet wist wat de locatie of identiteiten waren. Vervolgens, heeft de groep mannen gezegd dat ze u naar huis zouden terugbrengen, want alle burens waren op de hoogte van uw vertrek, maar ze zouden u altijd in het oog houden. Ze hebben u achtergelaten in uw straat. De burens kwamen vragen of alles in orde was. U ging naar uw kinderen, dewelke bij buurman T. en zijn vrouw waren. T. heeft u gezegd dat u best kon vluchten.

U contacteerde uw vriend L. M. Hij bracht u onder in Fubu ('Fobu') en plande uw reis. Op 27 januari 2019, vertrok u definitief uit Angola. U reisde via Portugal, waarvoor u een visum had, naar België. Op 15 februari 2019, diende u een aanvraag tot internationale bescherming in.

U legt volgende documenten voor ter staving van uw asielrelaas: (1) uw Angolese identiteitskaart (origineel getoond bij DVZ); (2) geboorteakte Y. Y. Z. D. (origineel getoond bij DVZ); (3) cedula R. B. Z. D. (origineel getoond bij DVZ); (4) cedula M. E. Z. D. (origineel getoond bij DVZ); (5) cedula J. J. Z. D. (origineel getoond bij DVZ).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U haalt aan dat u en uw man werden ontvoerd door een groep mannen van de Angolese autoriteiten – politie of MPLA – omwille van uw man zijn FLEC-lidmaatschap. Bij terugkeer vreest u gedood te worden door deze groep (notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 28/02/2022, hierna NPO, p. 19-22, 27).

Vooreerst, kunnen er al **serieuze vraagtekens geplaatst worden bij de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. U situeert deze feiten op 5 december 2018** en stelt erna onmiddellijk uw huis te zijn ontvlucht (NPO, p. 19). U contacteerde vervolgens uw vriend L. M., die uw reis heeft geregeld (NPO, p. 21). U verklaart met uw eigen paspoort te hebben gereisd (NPO, p. 16). Ondanks dat u bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) beweerde niet te weten voor welk land u een visum had (DVZ Vragenlijst d.d. 25/07/2019, hierna DVZ-V, p. 10-11), stelt u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS dat het een Portugees visum betrof aangevraagd door L. M. U heeft voor deze aanvraag niets moeten doen. U kwam aan in Portugal op 27 januari 2019 (NPO, p. 15-18). Op basis van uw vingerafdrukken, werd er inderdaad een Portugees visum op uw naam teruggevonden voor de periode van 27/01/2019 tot 25/07/2019 (zie administratief dossier). Echter, dit **visum werd uitgereikt op 7 november 2018**, en dus nog voor deze datum aangevraagd. **U vroeg dus ruim een maand voor uw beweerde problemen reeds een visum aan, hetgeen toelaat deze problemen sterk in twijfel te trekken.**

Bovendien blijkt dit visum niet enkel te zijn uitgereikt voor uzelf en uw kinderen, maar tevens voor uw man (zie administratief dossier). Bij confrontatie met deze bevinding, stelt u: "Zoals ik zei, hadden we plannen om buiten Angola te gaan. We hadden plannen om een reis te maken" en "Het was gemakkelijker voor L. M. om het visum en tickets te bekomen. Wanneer u eerder vroeg of we plannen hadden, antwoordde ik dat mijn kinderen hier al zijn geweest en ze het leuk vinden, dat we plannen hadden voor nieuwe trips in de toekomst" (NPO, p. 28). Bij dit antwoord dienen twee belangrijke opmerkingen gemaakt te worden. Ten eerste, indien u reeds een uitgereikt geldig Portugees visum had, was er geen reden om aan L. M. te vragen een visum voor u te regelen. Ten tweede, werd u eerder expliciet gevraagd of u toekomstige reisplannen had, waarop u antwoordde dat u en uw man graag op reis wouden gaan. Gevraagd of er al concrete bestemmingen waren – gezien het uitgereikte Portugese visum – antwoordde u 'nee.' Gevraagd of het dan meer een wens was om te reizen en nog geen concrete plannen, antwoordde u ontwijkend dat jullie veel reisden in de provincies (van Angola). Gevraagd of het dan correct is om te stellen dat u geen concrete reisplannen had buiten Angola op het moment dat u vertrok, antwoordde u opnieuw ontwijkend: "In 2018, reisden we buiten Angola naar Portugal en Nederland. De kinderen hielden daarvan. We gebruikten ons Schengenvisum, want de kinderen genieten van de reizen." De vraag wordt nogmaals herhaald – of u concrete reisplannen had in 2019, buiten uw vlucht, om te reizen buiten Angola – waarop u nu bevestigt dat u op dat moment geen reisplannen had (NPO, p. 9-10).

Verder, is het hoogst onaannemelijk dat u, die beweert bang te zijn om vermoord te worden door een groep waarvan u denkt dat het MPLA of politie is (NPO, p. 27), **desondanks het risico zou nemen onder eigen naam te reizen** (NPO, p. 16). Zeker aangezien u al eerder internationaal reisde en dus wist dat uw paspoort en visum kon worden gecontroleerd door de Angolese autoriteiten op de luchthaven (NPO, p. 9; DVZ-V, p. 12). Het feit dat u hier niet voorzichtiger was, zeker gezien u al eerder internationaal gereisd heeft, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw beweringen.

Voorts, uw man is lid van FLEC, maar **u stelt zelf nooit lid te zijn geworden, omdat u geen interesse had**. Gevraagd naar uw mening over FLEC, stelt u: "Mijn mening is dat als ze onafhankelijk willen zijn, dat ze onafhankelijk kunnen zijn." Gevraagd om dit te concretiseren, stelt u vaagweg dat u Cabinda steunt en dat als Cabinda onafhankelijk zou zijn dat we beter af zouden zijn. U stelt dat Cabinda een arme provincie is, ondanks het vele geld uit olie dat ze aan Angola geeft. Erop gewezen dat u zelf niet in Cabinda woont en dus ook niet zou profiteren van Cabinda's onafhankelijkheid, antwoordt u lachend dat u dan onmiddellijk zou teruggaan naar Cabinda (NPO, p. 27). Het CGVS wijst erop dat uit beschikbare objectieve informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, **niet blijkt dat mensen in uw situatie, namelijk familieleden van vermeende aanhangers van het FLEC met zelf geen enkele affiliatie met de beweging, blootgesteld worden aan enige vervolging**. Reeds in 2008 werd er gesteld dat er geen aanwijzingen zijn dat FLEC-aanhangers buiten Cabinda negatief in de belangstelling staan van de Angolese autoriteiten, en, blijkt er nergens uit de toegevoegde informatie dat familieleden van vermeende FLEC-aanhangers actief zouden opgespoord en vervolgd worden (zie toegevoegde informatie in de blauwe map).

Gezien bovenstaande opmerkingen, kunnen er reeds serieuze vraagtekens geplaatst worden bij uw beweringen en aangehaalde vervolgingsfeiten. Het is dan ook aan u om alsnog te overtuigen door het afleggen van consistente, voldoende gedetailleerde en aannemelijke verklaringen met betrekking tot de (beweerde) vervolgingsfeiten. Hierin bent u echter allerminst geslaagd.

Ten eerste, merkt het CGVS uw **onwetendheid omtrent de specifieke FLEC-activiteiten van uw man op**. U stelt dat uw man sinds zijn jeugd lid is en u hiervan op de hoogte was voor jullie huwelijk (d.d. 2006) (NPO, p. 5, 22-23). Gevraagd naar uw man zijn activiteiten, verklaart u: "Als ik zou zeggen dat ze nooit samenkwamen in ons huis, zou ik liegen. Ik kreeg veel bezoek. Er waren veel vergaderingen in ons huis. Ik weet niet wanneer ze het hadden over FLEC of over iets anders." Gevraagd naar waar deze vergaderingen over gingen, stelt u dit niet te weten. Immers, uw taak was om te koken, zodat er na de vergadering kon worden gegeten – maar over de inhoud kan u iets zeggen. De Protection Officer vraagt u hierop of het weldegelijk FLEC-vergaderingen waren die plaatsvonden in uw huis, waarop u antwoordt: "Ik weet niet of het een FLEC vergadering was, of gewoon om te praten." Gevraagd naar hoe vaak dit gebeurde – dat er bezoek kwam en u moest koken – antwoordt u: "Normaal ging mijn man vaak naar Cabinda. Dan als hij naar Luanda kwam, kreeg hij veel bezoek. Daarom weet ik niet wanneer het een vergadering was. Er was veel bezoek." Er moet u vervolgens driemaal worden gevraagd wat 'veel' is. Uiteindelijk, antwoordt u ontwijkend dat het moeilijk is een aantal te geven, want dat uw man soms maanden in Cabinda bleef, maar als hij thuiskwam, dan kwam er bezoek. Verder, een eerste keer gevraagd naar wat uw man exact deed voor FLEC, stelt u dit niet te weten. Elke keer als u iets vroeg, zei hij dat het beter was dat u zo min mogelijk wist.

Een tweede keer gevraagd naar de FLEC-activiteiten van uw man, antwoordt u nu: "Ik weet het niet. Het was zeldzaam dat ik naar Cabinda ging." Vervolgens, vraagt de Protection Officer u of u denkt dat uw man een belangrijke functie heeft, waarop u antwoordt dat u denkt van wel. Gevraagd naar waarom u dat denkt, stelt u dat er veel mensen op bezoek kwamen thuis en dat u telefoongesprekken zag waarin uw man beslissingen moest nemen. Er wordt u gevraagd hoe u wist dat deze bezoeken en telefoongesprekken FLEC betroffen: "Normaal, de gang van zaken was dat als hij moest bellen of hij kreeg telefoon, als het over zaken ging, dan bleef hij praten aan de telefoon, maar van het moment dat hij verder weg ging praten, dan wist ik dat hij het over FLEC had. Hij praatte nooit over FLEC in mijn buurt." U wordt vervolgens geconfronteerd met het feit dat dit niet noodzakelijk betekent dat deze gesprekken FLEC betroffen, dat ze ook gewoon een geheim kunnen zijn voor u. U antwoordt hierop: "Ik voelde me zo. Hij wou nooit dat ik iets over FLEC wist. Het was een routine. Ik voelde dat die telefoons van FLEC waren." Tot slot, wordt er u nog gevraagd of u tijdens het koken niets overhoord heeft, waarop u simpelweg stelt geen interesse te hebben gehad (NPO, p. 22-25). **Het CGVS maakt hier twee belangrijke vaststellingen. Ten eerste, u baseert uw informatie over uw man zijn belangrijke activiteiten voor het FLEC puur op gevoelens en veronderstellingen. Ten tweede, is het weinig waarschijnlijk dat u nooit meer informatie zou hebben opgevangen over de activiteiten van uw man. Bovenstaande vaststellingen maken deze activiteiten dan ook zeer twijfelachtig.**

Ten tweede, merkt het CGVS op dat u **bijna geen enkele vraag omtrent FLEC kan beantwoorden.** U stelt dat FLEC voor 'Frente para a Libertação do Enclave de Cabinda' staat en vecht voor de onafhankelijkheid van Cabinda sinds 1975. Gevraagd naar de methodes, antwoordt u vaagweg: "Ik weet er niet veel van. Ik weet dat ze probeerden met wapens, maar MPLA had betere infrastructuur. Nu proberen ze hun objectieven met dialoog te bereiken." Gevraagd naar of u nog iets meer weet, antwoordt u 'nee.' U kent het symbool van FLEC niet. U heeft geen weet van de structuur van FLEC of het bestaan van verschillende afdelingen. Zelfs, wanneer er wordt geopperd of u nooit iets heeft gehoord van afscheuringen omwille van problemen in het leiderschap, antwoordt u 'nee.' Gevraagd of u al eens van FLEC-FAC heeft gehoord, antwoordt u 'ja.' Maar, u kan hierover niets vertellen en stelt enkel de naam te kennen. Gevraagd naar vooraanstaande figuren en leiders bij FLEC, stelt u enkel de naam Nzita Tiago te kennen, die u aanduidt als stichter (NPO, p. 25-27). Tot slot, verklaart u zelfs nooit iets in het nieuws of de media over FLEC te hebben gehoord.

De voor het CGVS beschikbare informatie bevestigt dat FLEC een afkorting is van 'Frente para a Libertação do Enclave de Cabinda.' Het FLEC werd opgericht in 1963 en vecht sinds 1975, sinds de Angolese onafhankelijk, voor een onafhankelijk Cabinda. Als het gevolg van interne strubbelingen ontstonden er doorheen de jaren verscheidene facties binnen FLEC, naar schatting een 50-tal, waaronder enkele belangrijke zoals het FLEC-Renovada (FLEC-R) en het FLEC-Forças Armadas de Cabinda (FAC), de gewapende tak van het FLEC. Er waren doorheen de jaren ook verscheidene geweldsincidenten. Bijvoorbeeld, in 2010, werd het Togolees voetbalteam aangevallen en kwamen drie mensen om het leven. De aanslag werd opgeëist door FLEC-Position Militaire en FLEC-Lopes. Daarnaast, waren er ook meerdere pogingen tussen het FLEC en de Angolese overheid om tot een (vredes-)akkoord te komen. Bijvoorbeeld, in 2004, richtten het FLEC-R en het FLEC-FAC en leden van het maatschappelijk middenveld het Fórum Cabindês para o Diálogo op met als doel vredesonderhandelingen met de overheid te voeren (zie administratief dossier). Gezien er over deze gebeurtenissen ook steeds uitgebreid werd bericht in de media én gezien uw man zelf (naar uw vermoeden een belangrijk lid van FLEC zou zijn geweest, kan er van u worden verwacht dat u hierover iets zou hebben opgevangen of opgezocht.

U werd geconfronteerd met uw compleet gebrek aan informatie over FLEC en uw man zijn activiteiten. U antwoordt hierop: "Van wie moest ik informatie krijgen, als ik niet wist wie FLEC was van de personen die thuiskwamen. Zelfs de mensen die me hielpen nadat ik hier in België was, vroegen om niet meer te bellen. Als ik iemand bel en over FLEC begin, zeggen ze dat ik moet stoppen. Ze willen er niks over weten. Ik had geen methodes om informatie op te zoeken. Niemand wou informatie hierover opzoeken of geven." Echter, dit antwoord biedt geen verschoning voor uw gebrek aan kennis. Er wordt geopperd dat u eventueel informatie had kunnen opzoeken op het internet, waarop u antwoordt: "Om meer informatie over FLEC op te zoeken, is waar mijn man en ik geen interesse in zouden hebben." (NPO, p. 29). Nochtans bent u een hoger opgeleide, werkende vrouw, (NPO, p. 6, 7) die reeds van voor haar huwelijk op de hoogte was van haar mans affiliatie met het FLEC (NPO, p. 22, 23). Er kan niet worden aangenomen dat u tijdens uw huwelijk dermate weinig interesse getoond zou hebben in het FLEC, dat u er nu geen enkele informatie over kan geven, zeker indien u vermoedt dat uw man er een belangrijke functie had waarover hij, volgens uw verklaringen, erg geheimzinnig deed (zie supra). Minstens kan verwacht worden dat u zich op welke manier dan ook zou informeren nadat u door het lidmaatschap van uw man in dermate ernstige problemen kwam dat u het land diende te verlaten.

Het is het uiterst opmerkelijk dat u niet meer inspanningen zou leveren om te weten te komen wat het FLEC en zijn activiteiten precies inhouden, zodat u de gebeurtenissen en vervolgingsfeiten beter zou kunnen plaatsen. Dit gebrek aan interesse ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw problemen alleen maar verder.

Gezien u zelf aanhaalde dat er dialoog is tussen FLEC en de Angolese overheid, wordt er u gevraagd wat de huidige stand is. U stelt: "Eind 2018 of begin 2019, dan verloren vele mensen in Cabinda en Luanda hun leven. Het was heel verdacht. Er waren overvallen. De mensen die hun leven verloren, waren simpele mensen. Soms waren mensen op straat en reed er een auto voorbij en schoten hun neer. Dit is niet normaal" (NPO, p. 25). Verder doorgevraagd, stelt u dat het niet echt in Cabinda was, maar mensen van Cabinda in Luanda die werden neergeschoten (NPO, p. 26). Gevraagd naar wat dit met FLEC te maken heeft, antwoordt u: "Normaal in Luanda, is het genoeg om te zeggen dat je van Cabinda bent, dan linken ze je met FLEC. Je hoorde altijd verhalen van een persoon van Cabinda die dood was in zijn huis" (NPO, p. 25-26). Nochtans, wordt de mensenrechtensituatie in Angola steeds goed opgevolgd door verscheidene mensenrechten- en mediaorganisaties. **Hieruit blijkt duidelijk dat de Angolese overheid personen met Cabindese afkomst niet automatisch gelijkstelt met aanhangers van het FLEC. Daarnaast, is er in de toegevoegde mensenrechtenrapporten geen sprake van een systematische visering van mensen met Cabindese afkomst in Luanda** (zie landeninformatie). Verder, is het ook opmerkelijk dat ze u en uw man zo publiekelijk zouden arresteren en u, een getuige van de behandeling die uw man te beurt viel, vervolgens zomaar laten gaan (NPO, p. 19, 21). U werd hiermee ook geconfronteerd, waarop u stelt: "Dat is de reden dat ze me lieten gaan. Als er niet zoveel getuigen waren, zouden ze ons niet laten gaan." Erop gewezen dat ze volgens uw eerdere verklaringen enkel u lieten gaan, stelt u: "Ze lieten me gaan om te tonen aan de mensen dat ik kon gaan. Toen ze me kwamen halen, kwamen ze naar mijn huis, maar wanneer ze me lieten gaan, lieten ze me niet gaan aan mijn huis" (NPO, p. 28) Hetgeen absoluut geen verklaring vormt voor bovenstaande bevinding.

Gevraagd naar **wat u heeft ondernomen om nog informatie over uw man te bekomen**, stelt u dat u naar L. M. en T. heeft gebeld om te zeggen dat u in België was en asiel had aangevraagd. U voegt hier nog aan toe dat iedereen die u probeert te bellen, antwoordt dat ze niet betrokken willen zijn. En, dat uw familie zegt dat ze u zullen contacteren als ze informatie hebben. Gevraagd naar andere pogingen of personen, stelt u opnieuw: "Ik probeerde bij veel mensen, maar ze zeiden dat ze niet betrokken wouden worden." Gevraagd naar wie u concreet heeft gecontacteerd, sinds u in België bent, antwoordt u enkel L. M., T., D. Mi en uw broers. U wordt erop gewezen dat u eerder verklaarde vele mensen te hebben gecontacteerd die niet betrokken wouden zijn. U antwoordt hier simpelweg op dat dit de personen waren die u heeft proberen contacteren (NPO, p. 27-28). Daarnaast, is het ook opmerkelijk dat u eerder had verklaard enkel met uw broers en D. Ma. – dus niet D. Mi – contact te hebben gehad. Met betrekking tot D. Ma had u ook verklaard, gevraagd naar of u aan haar informatie over uw man vroeg, "Nee, niet veel. Als ik iets wil vragen, dan zei ze dat ze niet betrokken wou worden. Ik vraag haar alleen naar mijn bezittingen, mijn beautycenter enz. Ze zei alleen dat ik hier moest blijven; hier een leven opstarten" (NPO, p. 12, 14-15). **Het CGVS merkt op dat uw antwoorden meermaals veranderen.**

Uw gebrek aan kennis over het FLEC in het algemeen en over de activiteiten van uw man in het bijzonder, in combinatie met de tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en de gegevens uit het visumdossier, maken dat er aan uw beweerde vrees voor vervolging omwille van het lidmaatschap van uw man, geen enkel geloof meer kan worden gehecht.

Betreffende de vrees die u aanhaalt voor uw dochter J. J. Z. D.– zij ondergaat een behandeling voor sikkelanemie die niet beschikbaar zou zijn in Angola (NPO, p. 30) – dient te worden opgemerkt dat deze ingeroepen medische redenen **geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.** Nergens uit uw verklaringen blijkt dat zij om één van de redenen voorzien in de Vluchtelingenconventie, zijnde ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging, of het behoren tot een sociale groep, geen afdoende medische behandeling kreeg of zou kunnen krijgen in Angola. U stelt immers zelf dat deze behandeling niet beschikbaar is in Angola, dat de overheid wel beweert dat ze beschikbaar is, maar dat dit niet het geval is. Ook uw Angolese gespecialiseerde kinderarts, die uw dochter opvolgde, stelde niet te weten waar u de behandeling zou kunnen vinden (NPO, p. 30-31). U maakte dus zelf geen gewag van het feit dat zij omwille van één van de redenen voorzien in de Vluchtelingenconventie geen afdoende medische behandeling kreeg of zou kunnen krijgen in Angola.

U dient zich verder voor **de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure**. Dit is een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van **artikel 9ter van de wet van 15 december 1980**. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaatgeneraal zou haar bevoegdheid overschrijden indien zij hier uitspraak over zou doen.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen, maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

U legt uw originele Angolese identiteitskaart voor, alsook originele geboorteaktes en cedula's van uw kinderen. Deze documenten **ondersteunen uw verklaringen omtrent jullie identiteiten en nationaliteiten**, dewelke niet meteen ter discussie stonden.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 7 maart 2022. De opmerkingen die u formuleerde hebben voornamelijk betrekking op kleine inhoudelijke aanpassingen en spellingsfouten. Er werd met uw opmerkingen rekening gehouden, maar deze zijn niet van dien aard dat ze ander licht werpen op bovenstaande beoordeling.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoekster voert in het verzoekschrift in een enig middel het volgende aan:

"Appreciatiefout en schending van:

- de artikelen 48/3 tot 48/7, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;
- het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt".

Verzoekster ontwikkelt het middel als volgt:

" [...]

2.2.1. Algemene relevante informatie die verzoekster aanvraag steunen

In de bestreden beslissing verwijst verweerster naar een aantal geraadpleegde objectieve gegevens, die zij bij verzoeksters administratief dossier voegt.

Ze concludeert uit deze objectieve informatie dat :

- Familieleden van vermeende aanhangers van het FLEC zelf geen enkele affiliatie met de beweging worden niet blootgesteld aan enige vervolging ;
- FLEC-aanhangers buiten Cabinda zijn niet in de belangstelling van de Angolese autoriteiten;
 - Personen met Cabindese afkomst zijn niet automatisch gelijkstelt met aanhangers van het FLEC;
 - Personen van Cabindese afkomst in Luanda zijn niet systematisch gevisieerd.

Ze belicht ook wat algemene informatie - oorsprong, ontstaan, motivatie - en recente informatie over FLEC.

Benadrukt moet echter worden dat verwerende partij zich baseert op tamelijk oude informatie (2008, bijvoorbeeld voor het artikel "Algemeen Ambtsbericht - Angola") en al deze informatie gedeeltelijk, subjectief en partijdig leest.

Uit een aantal gegevens kan de door verweerster beschreven situatie worden afgeleid dan wel verduidelijkt/beschreven. Er blijkt inderdaad een risico van vervolging te bestaan ten aanzien van leden van FLEC, en eenieder die ervan verdacht wordt lid te zijn van FLEC - met inbegrip van familieleden

- *Vervolging van FLEC-leden en vermoedelijke FLEC-leden*

De Angolese autoriteiten zijn inderdaad verantwoordelijk voor talrijke daden van vervolging en geweld tegen leden van het FLEC, maar ook tegen degenen die zij ervan verdenken lid te zijn (zie hieronder). In een uitspraak van een Engelse rechtbank in januari 2021 merkte de rechter het volgende op - gebaseerd op een UNHCR-rapport (stuk 3): [...]

Met name familieleden worden er al snel van verdacht lid of supporter te zijn van het FLEC: [...]

Wij benadrukken: "Aangezien uit de beschikbare gegevens nog steeds blijkt dat actieve FLEC-leden en -aanhangers nog steeds de ongunstige aandacht van de Angolese autoriteiten kunnen trekken, kon de rechter concluderen dat verzoeker, ook al was hij zelf niet politiek actief, door associatie met zijn vader kon worden gezien als een actief FLEC-lid (...) en dat dit een reëel risico van detentie en mishandeling kon meebrengen" (vrije vertaling).

Ook mensen uit Cabinda -zoals verzoekster- worden door de autoriteiten steeds nauwlettender in de gaten gehouden, omdat ook zij er snel van worden verdacht lid te zijn van de separatistische bewegingen: [...]

Voor al deze mensen is het risico op vervolging dus groter: [...]

- *Vervolging en andere schendingen van de mensenrechten*

De repressie door de regering van FLEC-leden blijft een reëel probleem, ondanks een vermindering van het geweld van de kant van separatistische groepen.

In een recent artikel vestigt France 24 de aandacht op deze verschillende schendingen en de onwil van de Angolese regering om compromissen te sluiten (stuk 4) : [...]

In een verslag uit 2021 wijst het CMI er ook op (stuk 5) : [...]

De schendingen zijn talrijk, met in het bijzonder:

- *Arbitraire arrestaties en opsluitingen*

In het verslag van 2021-2022 wijst Amnesty International op het probleem van de willekeurige arrestaties en opsluitingen van leden of vermoedelijke leden of aanhangers van de FLEC en andere separatistische bewegingen, alsook van betogers (stuk 6) : [...]

In zijn verslag over 2020 wees het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken ook op de erbarmelijke omstandigheden in de detentie (stuk 7) : [...]

- *Vrijheid van vergadering*

In zijn rapport van 2022 gaat Freedom House in op de schending van het recht van vergadering en betoging van aanhangers en leden van separatistische bewegingen, met name in Luanda (stuk 8) : [...]

Ook het CMI vermeldt dit in zijn verslag voor 2021 en wijst er verder op dat de repressie van georganiseerde protesten nog steeds zeer gewelddadig is (stuk 5): [...]

Uit het CMI-verslag blijkt ook dat deze repressie niet beperkt blijft tot Cabinda, maar ook andere regio's betreft (stuk 5): [...]

2.2.2. Betwisting van de motivering van de beslissing en gegrondheid van verzoeksters vazen

[...]

a) Met betrekking tot verzoeksters visum

Verweerster verwijst naar verschillende inconstitenties met betrekking tot het visum waarmee verzoekster is gereisd. In het bijzonder: zij merkt op dat het visum was afgegeven in november 2018, dus een maand voor de door verzoekster aangevoerde problemen (te weten de ontvoering op 5 december 2018), en dus ruim voor die problemen was aangevraagd; zij merkt ook op dat dit visum niet alleen voor verzoekster en haar kinderen, maar ook voor haar echtgenoot is aangevraagd.

Verzoekster was echter duidelijk in haar uitleg: het visum was reeds enkele maanden eerder aangevraagd, omdat het gezin voornemens was de vakantie opnieuw in Europa door te brengen. [...]

Aangezien de zomervakantie in december-januari viel, had verzoeksters echtgenoot vooraf een aanvraag ingediend om voor die periode een visum te verkrijgen. [...]

Verweerster is echter niet overtuigd door de uitleg van verzoekster, en wel om de volgende redenen: ten eerste, indien verzoekster haar visum reeds had verkregen, ziet zij niet in waarom zij L. M. nodig zou hebben gehad; ten tweede, verzoekster heeft verklaard dat zij geen "concrete reisplannen" had voor 2019. Verzoekster bestrijdt deze conclusies van verweerster.

De reden waarom verzoekster soms verward of onnauwkeurig was in haar verklaringen over dit onderwerp is eenvoudig: zij was het niet die dit alles regelde. Verzoekster maakte deel uit van een zeer traditioneel echtpaar/gezin wat de gezinstaken betreft: zij kookte en zorgde voor de kinderen, terwijl haar echtgenoot het administratieve werk deed. Het was dus deze laatste die alle nodige stappen had ondernomen om het visum te verkrijgen, hetgeen verklaart waarom verzoekster geen verdere details kende.

De gezinssituatie waarin verzoekster opgegroeide, heeft ertoe geleid dat zij nooit erg onafhankelijk en vindingrijk is geweest. Zij leunde zwaar op haar echtgenoot, het "hoofd van het gezin", die alle administratieve zaken afhandelde. Toen verzoekster op de dag van haar ontvoering werd geconfronteerd met de dringende noodzaak om te vluchten, was zij volledig de weg kwijt. Omdat zij nooit het voortouw had genomen en in shock was na de ontvoering die zij zojuist had meegemaakt, nam zij contact op met haar vriend L. M. voor steun.

Vervolgens nam hij het voortouw door verzoekster en haar kinderen toe te staan zich buiten de woning van het gezin te verbergen en haar te helpen bij de aankoop van vliegtickets (een ontbrekende stap!) en bij de voorbereiding van haar vertrek uit het land.

Dus, zoals verzoekster verklaarde [...]

Wat de vakantie betreft, betwist verzoekster dat zij nooit heeft gezegd dat zij bij haar volgende vakantie naar Europa wilde terugkeren.

Verzoekster verklaarde immers dat zij een nieuw visum had aangevraagd om opnieuw voor dat reden, i.e. naar Europa te reizen (zie supra; NEP, p. 29).

Toen zij tijdens haar persoonlijk onderhoud verklaarde dat zij geen "concreet plan" had, was dit in feite het gevolg van een misverstand; verzoekster had namelijk begrepen dat de Protection Officer haar vroeg of zij op dat moment reeds een concreet plan had om naar Europa te komen en zich daar permanent te vestigen - dat wil zeggen Angola te verlaten.

Zij had de vraag van de Protection Officer dus verkeerd geïnterpreteerd, en dit bleek duidelijk uit haar antwoord: « we dachten soms om te reizen, maar nooit om Angola te verlaten. We houden van ons land » : [...]

Verzoekster wilde dus benadrukken dat zij weliswaar al een visum klaar had liggen, maar dat zij op dat moment geen idee had dat zij naar Europa zou reizen om daar te blijven en haar land van herkomst te ontvluchten!

Ten slotte verbaast het verweerster dat verzoekster het risico heeft genomen om te reizen op basis van haar echte identiteitspaspoort.

Verweerster is hier kritisch, zonder verzoekster hierover zelfs maar te hebben ondervraagd en zonder haar dus zelfs maar in staat te hebben gesteld zich te verantwoorden. De verklaring ligt echter voor de hand: het was een risico dat moest worden genomen, dat moest worden geprobeerd. Verzoekster had de kans om een uitgangsdeur klaar te hebben, terwijl het verkrijgen van valse documenten veel meer tijd en bovendien veel geld zou hebben gekost.

Verzoekster was zich dus terdege bewust van het risico, maar zij besloot dit risico te nemen, voor haar eigen veiligheid en die van haar kinderen. Zij hoopte ook dat de Angolese autoriteiten, door snel te handelen, niet de tijd zouden hebben om zich om te draaien en zich "officieel" tegen haar vertrek uit het land te verzetten.

b) Met betrekking tot verzoeksters kennis over het FLEC en haar echtgenoots activiteiten

In het vervolg van de bestreden beslissing verwijt verweerster verzoekster een algemeen gebrek aan kennis, zowel van het FLEC als van de activiteiten en verantwoordelijkheden van haar echtgenoot binnen het FLEC.

Wat de kennis van de precieze activiteiten en verantwoordelijkheden van haar echtgenoot binnen het FLEC betreft, wenst verzoekster te herinneren aan het gezinsklimaat waarin zij leefde: verzoekster was immers opgegroeid in een zeer traditionalistisch echtpaar, waarin de echtgenoot de leiding had en de echtgenote geen inspraak had en vooral geen vragen stelde aan haar echtgenoot.

Zo: [...]

Verzoekster kon dus de feiten vaststellen, maar deze niet in twijfel trekken. Zij merkte echter wel op dat haar man altijd voor lange periodes naar Cabinda ging, waar hij twee maanden bleef, in tegenstelling tot slechts één maand bij haar in Luanda. Zij merkte ook op dat haar echtgenoot, toen hij in Luanda was, veel bezoek ontving. Telkens wanneer het gesprek echter over politieke of organisatorische zaken binnen FLEC ging, trok haar man zich met zijn gasten terug in een andere kamer en sloot de deur.

Verzoekster betoogde vervolgens dat zij "niets" weet van het FLEC. Ze was inderdaad in staat om verschillende stukken informatie te verstrekken. Bijvoorbeeld:

- De betekenis van het term FLEC en hun doel : [...]
- De belangrijkste reden voor de Angolese regering om niet in te gaan op de claims (i.e. olie) : [...]
- De gebruikte methoden, en met name het feit dat de eisen van het FLEC onlangs zijn geëvolueerd in de richting van meer vreedzame besprekingen, hetgeen overeenstemt met objectieve informatie (zie. supra) : [...]
- De naam van een leidende figuur in de groep: [...]

Verzoekster betwist vervolgens dat haar gebrek aan informatie over het FLEC enig verband houdt met de realiteit van de risico's voor haar: zoals blijkt uit de hierboven uiteengezette objectieve gegevens, vervolgen de Angolese autoriteiten zowel leden van het FLEC als personen die zij ervan verdenkt lid van het FLEC te zijn.

Als echtgenote van een actief lid en bovendien als afkomstig van Cabinda is het duidelijk dat de Angolese autoriteiten verzoekster ervan verdenken net als haar echtgenoot lid te zijn van het FLEC, hetgeen verklaart waarom zij op hetzelfde ogenblik als hij was ontvoerd.

[...]

c) Met betrekking tot de inspanningen van verzoekster om informatie te verkrijgen

Ten slotte verwijt verweerster verzoekster in de bestreden beslissing, dat zij zich niet heeft ingespannen om informatie over haar echtgenoot te verkrijgen. Zij is tevens van mening dat verzoeksters verklaringen tegenstrijdig zijn met betrekking tot de personen met wie zij contact heeft opgenomen om informatie te verkrijgen.

Verzoekster betwist deze argumenten.

Verzoekster heeft niet nagelaten informatie in te winnen, maar kan niet verantwoordelijk worden gesteld voor het feit dat haar inspanningen geen resultaat hebben gehad. Zoals zij tijdens haar persoonlijk onderhoud herhaaldelijk heeft verklaard, weigeren de gecontacteerde personen zich met de zaak te bemoeien. Ondanks haar inspanningen is verzoekster derhalve niet in staat nadere informatie te verkrijgen. Aangezien ze nog steeds geen nieuws van haar man heeft, vermoedt ze het ergste, want ze is ervan overtuigd dat hij nu al contact met haar zou hebben opgenomen als hij kon...

Verzoekster betwist ook dat haar verklaringen veranderlijk zijn. Ten eerste heeft ze zelf nooit de naam "D. Mi." gegeven, maar altijd "D. Ma." gezegd. Het lijkt vrij duidelijk dat dit een tikfout was, aangezien de Protection Officer eerst de naam "L. M." had geschreven en dus een onzorgvuldige fout moet hebben gemaakt door "D. Mi." te schrijven in plaats van "D. Ma.": [...]

Als verzoekster de aantekeningen van het persoonlijk onderhoud nog eens had gelezen, zou zij daar natuurlijk meteen op hebben gewezen. Zo'n simpele tikfout kan toch niet de basis zijn voor een serieus argument van gebrek aan geloofwaardigheid!

In de tweede plaats betwist verzoekster dat zij haar verklaringen over D. Ma. heeft gewijzigd, waarbij zij de ene keer heeft gezegd dat zij haar om informatie over haar echtgenoot vroeg en de andere keer niet. D. Ma. was inderdaad een van de mensen via wie zij informatie wilde verkrijgen, maar die helaas weigerde mee te werken. Daarom gaf zij, telkens wanneer verzoekster haar probeerde te ondervragen, geen antwoord en veranderde zij snel van onderwerp, zoals over de schoonheidssalon.

[...]

De verklaringen van verzoekster zijn dus verre van veranderlijk, en verzoekster kan niet verantwoordelijk worden gesteld voor het feit dat zij ondanks haar inspanningen geen informatie over de huidige situatie van haar man, ook niet of hij veilig is, kan krijgen...

2.3. CONCLUSIE

2.3.1 Vluchtelingenstatus

Verzoekster is een vluchteling:

(1) Verzoekster vreest terug te keren naar Angola vanwege een gegronde vrees voor misbehandelingen door de Angolese autoriteiten;

(2) In het licht van het voorgaande, en met name de kidnapping van verzoekster en haar echtgenoot op 5 december 2018, die een vervolging in het verleden in de zin van artikel 48/7 van de wet van 15 december 1980 vormt, moet deze vrees als gegrond worden beschouwd;

(3) Zij vreest vervolgd te worden omwille van politieke redenen die haar door de Angolese autoriteiten worden verweten, wegens de werkelijke politieke banden en activiteiten van haar echtgenoot met het FLEC;

*(4) Verzoekster kan geen bescherming krijgen van de autoriteiten van haar land van herkomst voor zover de gevreesde vervolgingen afkomstig zijn van deze autoriteiten ;
In het licht van het bovenstaande moet de vluchtelingenstatus aan verzoekster worden toegekend.*

2.3.2 Subsidiaire bescherming

In ondergeschikte orde, indien Uw Raad van oordeel is dat de vrees van de verzoekster geen verband houdt met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, moet er worden verklaard dat verzoekster een reëel risico loopt op ernstige schade bij terugkeer naar Angola en dat zij in aanmerking voor subsidiaire bescherming komt.

2.3.3 Vernietiging van de bestreden beslissing

In meest ondergeschikte orde, vraagt verzoekende partij dat de bestreden beslissing wordt vernietigd van wege van het gebrek aan grondigheid bij de behandeling van het verzoek om internationale bescherming van verzoekster en de noodzaak van aanvullende onderzoeksmaatregelen, o.a. :

- over haar kidnapping en deze van haar man op 5 december 2018: bijna geen vragen waren haar in dat verband gesteld;*
- over de situatie en risk van vervolgingen voor personen die verweten FLEC-aanhangers te zijn door de Angolese autoriteiten."*

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoekster volgende stukken:

- "3. Upper Tribunal, Asylum and Immigration Chamber, Appel nr RP/00161/2018, 27.01.2021;*
- 4. Artikle France 24, 18.05.2019;*
- 5. CMI Institute, Angola, Update 2021;*
- 6. Amnesty International, Angola 2021;*
- 7. US Department of State, Cutom Report, Angola;*
- 8. Freedom in the World 2022, Angola."*

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*

- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. Verweerder verwijst naar algemene landeninformatie om te concluderen dat daaruit niet blijkt dat familieleden van vermeende aanhangers van het FLEC zonder affiliatie met de beweging systematisch vervolgd worden, dat personen met Cabindese afkomst automatisch gelijkgesteld worden met aanhangers van het FLEC en dat FLEC-aanhangers buiten Cabinda in de belangstelling staan van de Angolese autoriteiten. Verzoekster is dienaangaande van mening dat verweerder zich baseert op tamelijk oude informatie en dat verweerder al deze informatie gedeeltelijk, subjectief en partijdig leest. Verzoekster legt bij het verzoekschrift verschillende stukken neer waarmee zij poogt aan te tonen dat er wel degelijk een risico op vervolging bestaat, zowel in Cabinda als daarbuiten en zowel ten aanzien van leden van het FLEC, als ten aanzien van eenieder die ervan verdacht wordt FLEC te zijn, met inbegrip van familieleden (stukken 3-8, bij verzoekschrift).

Enerzijds legt verzoekster verschillende artikels en rapporten neer (stukken 4-8, bij verzoekschrift) om aan te tonen welke daden van vervolging en schendingen van de mensenrechten worden gepleegd ten aanzien van leden van het FLEC door de Angolese autoriteiten. Hier dient te worden opgemerkt dat deze stukken vooral betrekking hebben op incidenten en schendingen van de mensenrechten ten aanzien van FLEC-leden in Cabinda. Verzoekster verwijst naar stuk 5 om aan te tonen dat deze incidenten niet beperkt blijven tot Cabinda, maar ook andere regio's binnen Angola betreft. Dit stuk maakt echter slechts melding van één incident van repressie door de Angolese autoriteiten ten aanzien van leden van het FLEC. De door verzoekster bijgebrachte landeninformatie ligt in de lijn van de door verweerder gehanteerde informatie. Verzoekster toont niet aan dat de door verweerder gehanteerde informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de hij hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Anderzijds verwijst verzoekster naar een uitspraak van een Britse Asylum and Immigration Chamber van de Upper Tribunal (stuk 3, bij verzoekschrift). Concreet verwijst verzoekster naar die onderdelen van de uitspraak waar de rechter zich baseert op een 'UNHCR-rapport' om te concluderen dat *“de Angolese autoriteiten [...] inderdaad verantwoordelijk [zijn] voor talrijke daden van vervolging en geweld tegen leden van het FLEC, maar ook tegen degenen die zij ervan verdenken lid te zijn”, “met name familieleden”* (verzoekschrift, p. 6).

Echter, aan dit arrest inzake een specifiek geval kan in de Belgische rechtsorde geenszins precedentswaarde worden gehecht. De precedentenwerking wordt immers niet aanvaard in het Belgische recht en elk verzoek om internationale bescherming wordt afzonderlijk en op individuele wijze onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoekster om internationale bescherming. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie in het land van herkomst zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt in elk stadium van het verzoek om internationale bescherming. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

Ten overvloede kan worden opgemerkt dat het *in casu* bovendien geen vergelijkbare zaken betreft. De zaak die voorlag bij de Upper Tribunal had betrekking op een Angolese staatsburger wiens vader in het Verenigd Koninkrijk erkend werd als vluchteling omwille van zijn banden met het FLEC, waardoor de verzoeker zelf ook bijna zijn hele leven in het Verenigd Koninkrijk heeft gewoond, hij nooit in Angola heeft gewoond, hij geen Portugees spreekt en zou worden geïdentificeerd als persoon die gedwongen gerepatriëerd wordt.

Zoals hieronder blijkt, kan verzoekster *in casu* niet aannemelijk maken dat haar man daadwerkelijk geïdentificeerd wordt omwille van zijn FLEC-lidmaatschap. Bovendien heeft zij haar hele leven in Angola gewoond, is zij op legale wijze met eigen paspoort vertrokken uit Angola en zal zij ook met haar paspoort kunnen terugkeren.

Verzoekster verwijst ook nog naar twee passages uit een ander, niet geïdentificeerd Engelstalig arrest om aan te tonen dat mensen met Cabindese origine ook steeds nauwlettender in de gaten worden gehouden door de autoriteiten. Ondanks het gebrek aan enige verwijzing over welk arrest het hier gaat, kunnen dezelfde opmerkingen als hierboven ook hier gemaakt worden.

De door verzoekster aangereikte stukken doen aldus geen afbreuk aan de conclusies die door verweerder werden getrokken uit de algemene landeninformatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier.

5. Gelet op de voorgaande vaststellingen volstaat de bijgebrachte algemene informatie niet om aan te tonen dat verzoekster bij een terugkeer naar haar land van herkomst al dan niet daadwerkelijk dreigt te worden geïdendeerd of vervolgd. Verzoekster dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken.

Verzoekster blijft hier in gebreke omdat zij niet aannemelijk kan maken dat zij en haar man werden ontvoerd door een groep mannen (politie of MPLA) omwille van het vermeende FLEC-lidmaatschap van haar man, noch dat zij in de toekomst zou worden vervolgd door de Angolese autoriteiten, als familielid van een lid van het FLEC buiten Cabinda.

Te dezen sluit de Raad zich, na kennisneming van de elementen in het dossier, aan bij de vaststellingen van verweerder.

Dienvolgens blijkt:

- dat verzoekster ruim een maand voor haar beweerde problemen reeds een Portugees visum aanvraag (zowel voor haarzelf en haar kinderen als voor haar echtgenoot) en vervolgens vanuit Angola legaal kon vertrekken naar Europa, valt niet te rijmen met verzoeksters beweringen en aangehaalde vervolgingsfeiten;
- verzoeksters onwetendheid en gebrek aan interesse omtrent het FLEC in het algemeen en omtrent de specifieke activiteiten van haar echtgenoot binnen deze organisatie doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de beweerde vervolgingsfeiten, des te meer in het licht van haar profiel als hoger opgeleide en werkende vrouw;
- verzoekster overtuigt verder ook niet waar zij beweert publiekelijk te zijn gearresteerd en vervolgens zomaar te zijn vrijgelaten, ondanks dat zij getuige was van de foltering van haar echtgenoot;
- verzoeksters verklaringen betreffende de pogingen die ze heeft ondernomen om informatie over haar echtgenoot te bekomen wijzen op een beperkte interesse in de toestand van haar echtgenoot en zijn veranderlijk.

Verzoekster slaagt er in het verzoekschrift niet in om de pertinente motieven, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door haar uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft.

Zij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in haar vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en onvoldoende bevonden verklaringen inzake haar kennis over het FLEC en de activiteiten van haar man en inzake de pogingen die ze heeft ondernomen om informatie te bekomen over haar echtgenoot, het geven van *post factum* nuanceringen ter verschoning van haar inconsistente verklaringen betreffende het visum waarmee ze naar Europa reisde en betreffende de pogingen die ze heeft ondernomen om informatie te bekomen over haar echtgenoot, het louter pomen dat zij deel uitmaakt van een traditioneel gezin als verklaring voor haar inconsistente verklaringen betreffende het visum en voor haar gebrek aan kennis over het FLEC en de activiteiten van haar man, en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoekster slaagt er derhalve niet in de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

6. Wat betreft het Portugees visum voor de periode van 27 januari 2019 tot 25 juli 2019 waarmee verzoekster naar België reisde, dient samen met verweerder opgemerkt dat, aangezien dit visum werd uitgereikt op 7 november 2018, dit door verzoekster ruim een maand voor haar beweerde problemen werd aangevraagd. Dit visum werd niet enkel voor haarzelf en haar kinderen uitgereikt, maar tevens voor haar echtgenoot. Verzoekster volhardt hieromtrent in haar verklaring dat zij reeds een visum had aangevraagd omdat haar gezin voornemens was om hun vakantie in 2019 terug in Europa door te brengen. Deze verklaring is ongeloofwaardig, aangezien deze op twee punten klemt met andere verklaringen die verzoekster aflegde tijdens het persoonlijk onderhoud.

Ten eerste dient te worden opgemerkt dat verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat haar zomervakantie plaatsvond in december (*"Alles gebeurde tijdens de vakantie, dus in december"*; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6). In het verzoekschrift wordt gesteld dat de zomervakantie in Angola valt tussen december en januari. In beide gevallen zou het visum, dat werd uitgereikt voor de periode van 27 januari 2019 tot 25 juli 2019, verzoekster en haar gezin niet in staat stellen om hun vakantie in Europa door te brengen.

Ten tweede wordt samen met verweerder vastgesteld dat verzoekster elders in haar persoonlijk onderhoud verklaarde dat zij en haar gezin geen concrete reisplannen hadden voor 2019. Toen verzoekster werd gevraagd of zij in de periode voorafgaand aan haar vertrek uit Angola toekomstige reisplannen had, antwoordde ze dat zij en haar man graag op reis wilden (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9). Ernaar gevraagd, bevestigde verzoekster dat er nog geen concrete reisbestemmingen vaststonden (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9). Vervolgens, wanneer verweerder vroeg of er dan correct kan gesteld worden dat het eerder ging om een wens om te reizen dan wel om concrete plannen, antwoordde verzoekster naast de kwestie dat haar gezin vaak reisde in Angola (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9). Toen verweerder vroeg of ze ook buiten Angola vaak gereisd hadden, stelde verzoekster het volgende: *"ja, we dachten soms om te reizen, nooit om Angola te verlaten. We houden van ons land"* (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9). Verweerder deed nog twee pogingen om te vragen of verzoekster concrete reisplannen had: eerst antwoordde verzoekster weer naast de kwestie dat haar gezin in 2018 buiten Angola reisde naar Nederland en Portugal omdat de kinderen hielden van reizen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9) en bij verweerders laatste poging concludeert verzoekster dat er in 2019 geen concrete plannen waren om buiten Angola te reizen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10).

In het verzoekschrift meent verzoekster dat deze tegenstrijdigheid het gevolg is van een misverstand. Zij is van mening dat zij niet heeft gezegd dat haar gezin geen concrete reisplannen had om naar Europa te reizen tijdens de zomervakantie van 2019. Waar verweerder vroeg of verzoekster concrete reisplannen had, geloofde verzoekster dat verweerder vroeg of ze plannen had om zich permanent in Europa te vestigen. Deze *post factum* verklaring is niet dienstig ter verschoning van deze tegenstrijdigheden. Verzoekster had de mogelijkheid om opmerkingen te maken bij de notities van het persoonlijk onderhoud. Hoewel ze dit heeft gedaan ter correctie van andere verklaringen, heeft ze nagelaten om van deze mogelijkheid gebruik te maken om dit misverstand op te helderen.

Verweerder stelt bovendien dat verzoeksters verklaring voor het feit dat ze reeds een visum aanvraag ruim een maand voor haar beweerde problemen, namelijk dat ze voornemens was om met haar gezin op reis te gaan naar Europa tijdens de zomervakantie van 2019, ook ongeloofwaardig is in het licht van haar verklaringen dat zij na haar ontvoering contact had opgenomen met haar vriend L. M. met de vraag om haar te helpen. Verweerder ziet niet in waarom verzoekster de hulp van L. M. zou inroepen als zij reeds een visum had. Hoewel verzoekster nog kan gevolgd worden waar zij stelt dat zij L. M. contacteerde om haar te helpen met andere zaken, zoals de aankoop van vliegtickets en het onderbrengen van haar gezin, doet dit geen afbreuk aan de andere twee bovenvermelde redenen die de geloofwaardigheid teniet doen van verzoeksters verklaring(en) voor het feit dat ze reeds een visum aanvraag ruim een maand voor haar beweerde problemen.

7. Bovendien dient samen met verweerder worden opgemerkt dat verzoekster met haar eigen paspoort en onder haar eigen naam Angola heeft verlaten, ondanks haar beweerde vrees en dat dit afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de beweerde vervolgingsfeiten. Immers, indien verzoekster werkelijk in Angola in de aandacht van de autoriteiten zou staan, is het niet aannemelijk dat deze aandacht zou ontbreken aan de grensovergangen waar net een verhoogde aandacht vereist is. Verzoekster was hier ook van op de hoogte, aangezien ze eerder reeds internationale reizen heeft gemaakt. Het is niet aannemelijk dat verzoekster zichzelf zou blootstellen aan het risico te worden gearresteerd door te reizen met haar eigen paspoort.

In het verzoekschrift verklaart verzoekster hierover dat zij zich bewust was van dit risico, maar dat zij besloot dit risico toch te nemen omdat zij hoopte dat, door snel te handelen, de Angolese autoriteiten niet de tijd zouden hebben gehad om zich officieel tegen haar vertrek uit het land te verzetten en omdat het verkrijgen van valse documenten ook meer tijd en veel geld zou hebben gekost. Het is echter niet duidelijk waarop verzoekster zich baseert om te stellen dat, op het moment van haar vertrek, de Angolese autoriteiten misschien nog niet de tijd zouden hebben gehad om zich officieel tegen haar vertrek uit het land te verzetten. Deze verklaringen kunnen dus aan de voorgaande vaststelling niets wijzigen.

8. Wat betreft verzoeksters kennis over het FLEC in het algemeen en over de activiteiten van haar echtgenoot binnen deze organisatie, stelt de bestreden beslissing terecht dat deze beperkt is, aangezien zij reeds voor haar huwelijk op de hoogte was van het FLEC-lidmaatschap van haar echtgenoot.

Betreffende de activiteiten van haar echtgenoot, verklaarde verzoekster dat haar echtgenoot voor langere periodes naar Cabinda reisde en dat wanneer hij in Luanda was, vaak bezoek en telefoons ontving (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 23-24), waarvan zij vermoedde dat dit met het FLEC te maken had (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 23). Op basis van deze vaststellingen concludeerde verzoekster dat ze denkt dat haar echtgenoot een belangrijke functie had, wanneer zij hiernaar gevraagd werd door verweerder (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 24). Verzoekster kon geen duidelijk antwoord geven op de vraag hoeveel personen gemiddeld bij haar thuis langskwamen tijdens zo'n vergadering (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 23). Zij kon ook niks zeggen over de inhoud van deze gesprekken, omdat haar taak enkel bestond uit koken voor de aanwezigen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 23) en omdat, telkens zij iets vroeg over het FLEC, haar echtgenoot zei dat ze beter niks wist hierover (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 23). Wanneer haar gevraagd werd hoe ze dan wist dat deze bijeenkomsten en telefoongesprekken te maken hadden met het FLEC, gaf ze de volgende verklaringen: *"Ik weet niet of het een FLEC vergadering was, of gewoon om te praten"* (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 23), *"Normaal, de gang van zaken was dat als hij moest bellen of hij kreeg telefoon, als het over zaken ging, dan bleef hij praten aan de telefoon, maar van het moment dat hij verder weg ging praten, dan wist ik dat hij het over FLEC had. Hij praatte nooit over FLEC in mijn buurt"* (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 24) en *"Ik voelde me zo. Hij wou nooit dat ik iets over FLEC wist. Het was een routine. Ik voelde dat die telefoons van FLEC waren"* (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 24). Uit deze vage verklaringen concludeert verweerder terecht dat verzoekster haar informatie over de FLEC-activiteiten van haar man puur op gevoelens en veronderstellingen baseert en dat het weinig waarschijnlijk is dat ze nooit meer informatie zou hebben opgevangen over deze activiteiten.

Betreffende het FLEC in het algemeen wist verzoekster dat het FLEC staat voor 'Frente para a Libertação do Enclave de Cabinda' (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 25) en dat Nzita Tiago de stichter is (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 27), maar zij wist niks over het symbool of de structuur (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 25-27). Wanneer zij werd gevraagd naar de methodes van de organisatie, stelde zij enkel het volgende: *"Ik weet er niet veel van. Ik weet dat ze probeerden met wapens, maar MPLA had betere infrastructuur. Nu proberen ze hun objectieven met dialoog te bereiken"* (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 25).

Vervolgens concludeert verweerder het volgende: *"U werd geconfronteerd met uw compleet gebrek aan informatie over FLEC en uw man zijn activiteiten. U antwoordt hierop: "Van wie moest ik informatie krijgen, als ik niet wist wie FLEC was van de personen die thuiskwamen. Zelfs de mensen die me hielpen nadat ik hier in België was, vroegen om niet meer te bellen. Als ik iemand bel en over FLEC begin, zeggen ze dat ik moet stoppen. Ze willen er niks over weten. Ik had geen methodes om informatie op te zoeken. Niemand wou informatie hierover opzoeken of geven." Echter, dit antwoord biedt geen verschuiving voor uw gebrek aan kennis. Er wordt geopperd dat u eventueel informatie had kunnen opzoeken op het internet, waarop u antwoordt: "Om meer informatie over FLEC op te zoeken, is waar mijn man en ik geen interesse in zouden hebben." (NPO, p. 29). Nochtans bent u een hoger opgeleide, werkende vrouw, (NPO, p. 6, 7) die reeds van voor haar huwelijk op de hoogte was van haar mans affiliatie met het FLEC (NPO, p. 22, 23). Er kan niet worden aangenomen dat u tijdens uw huwelijk dermate weinig interesse getoond zou hebben in het FLEC, dat u er nu geen enkele informatie over kan geven, zeker indien u vermoedt dat uw man er een belangrijke functie had waarover hij, volgens uw verklaringen, erg geheimzinnig deed (zie supra). Minstens kan verwacht worden dat u zich op welke manier dan ook zou informeren nadat u door het lidmaatschap van uw man in dermate ernstige problemen kwam dat u het land diende te verlaten. Het is het uiterst opmerkelijk dat u niet meer inspanningen zou leveren om te weten te komen wat het FLEC en zijn activiteiten precies inhouden, zodat u de gebeurtenissen en vervolgingsfeiten beter zou kunnen plaatsen. Dit gebrek aan interesse ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw problemen alleen maar verder."*

In het verzoekschrift maakt verzoekster hierover drie opmerkingen.

Ten eerste stelt verzoekster dat uit haar verklaringen blijkt dat zij wel in staat is om verschillende stukken informatie over het FLEC te verstrekken (o.a. over de naam, de methode en de stichter). Het louter hernemen en benadrukken van haar verklaringen kan geen afbreuk doen aan de voorgaande vaststellingen in de bestreden beslissing inzake verzoeksters gebrekkige algemene kennis over het FLEC.

Verder wijst verzoekster op het gezinsklimaat waarin zij leeft, ter verschoning van haar gebrek aan concrete kennis over de FLEC-activiteiten van haar echtgenoot. Concreet stelt zij dat zij deel uitmaakt van een traditioneel huwelijk waarbij de echtgenoot de leiding heeft en de echtgenote geen inspraak heeft en vooral geen vragen stelt aan haar echtgenoot. Hierdoor beweert verzoekster dat zij enkel feiten kon vaststellen, maar deze niet in twijfel trekken. Dienaangaande dient te worden opgemerkt dat dit geschetste gezinsklimaat niet overeenstemt met verzoeksters verklaringen. Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde verzoekster zélf dat zij altijd heeft gewerkt, van 2007 tot 2015 als leerkracht, twee ondernemingen runde (beautycenter en snackbar) en ook universitaire studies had aangevat (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6-7). Rekening houdende met dit profiel kan redelijkerwijs een betere kennis worden verwacht van verzoekster, niet alleen over FLEC-activiteiten van haar echtgenoot, maar ook over het FLEC in het algemeen, des te meer aangezien dit de kern van haar asielrelaas betreft.

Ten slotte werpt verzoekster nog op dat haar gebrek aan kennis geen verband houdt met de realiteit van haar vrees, aangezien zij van mening is dat de door haar aangebrachte algemene gegevens laten blijken dat de Angolese autoriteiten zowel leden van het FLEC als personen die zij ervan verdenken lid te zijn, vervolgen. Ter ondersteuning bevat het verzoekschrift nog een theoretische uiteenzetting over gepercipieerde vervolgingsgronden en een verwijzing naar een arrest van de Raad van 17 januari 2013 (nr. 95.310). De Raad herhaalt dat, omwille van de bovenvermelde redenen, verzoekster er niet in geslaagd is om aan te tonen dat familieleden van vermeende aanhangers van het FLEC ook kunnen worden blootgesteld aan enige vervolging.

Bovendien, hoewel krachtens artikel 48/3 § 5 van de Vreemdelingenwet inderdaad ook rekening dient gehouden te worden met gronden van vervolging die worden toegeschreven aan een verzoeker om internationale bescherming bij de beoordeling van diens vrees, dient te worden herhaald dat verzoekster nog steeds *in concreto* dient aan te tonen dat zij zal worden vervolgd omwille van een toegeschreven vervolgingsgrond. Zoals hierboven reeds gesteld, slaagt verzoekster hier niet in. Het arrest van de Raad waarnaar verzoekster verwijst bevestigt dit alleen maar en kan, zoals hiervoor reeds uiteengezet, in de Belgische rechtsorde en *in casu* geenszins precedentswaarde worden toegekend.

9. Verder tracht verzoekster een verklaring te bieden waar de bestreden beslissing stelt dat zij slechts beperkte inspanningen heeft ondergaan om informatie in te winnen over de situatie van haar echtgenoot en waar deze stelt dat haar verklaringen hieromtrent veranderlijk zijn.

Vooreerst stelt verzoekster dat zij niet heeft nagelaten om informatie in te winnen over haar echtgenoot. Volgens verzoekster kan zij echter niet verantwoordelijk gesteld worden voor het feit dat haar inspanningen geen resultaat hebben gehad. Echter, verzoekster beweerde dat zij zich bij veel verschillende mensen heeft proberen te informeren, maar allemaal zonder succes. Wanneer haar gevraagd werd wie ze concreet heeft gecontacteerd, kan verzoekster slechts een handvol namen opnoemen ("*L. M., T., D. Mi, mijn broers, zoals ik al eerder zei*", notities van het persoonlijk onderhoud, p. 28). Gezien de ernst van de beweerde problemen, mag van verzoekster worden verwacht dat zij doorgedreven pogingen onderneemt om desgevallend ook bij andere mensen informatie over haar echtgenoot in te winnen.

Waar verweerder stelt dat het opmerkelijk is dat verzoekster eerst verklaarde dat ze enkel contact had met haar broers en met D. Ma. (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14), om vervolgens te verklaren dat ze ook contact had met D. Mi. (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 28), merkt verzoekster op dat dit niet gaat om een tegenstrijdigheid, maar om een tikfout. Ervan uitgaand dat het inderdaad om een tikfout ging, merkte verweerder verder op dat verzoeksters verklaringen omtrent D. Ma. nog steeds tegenstrijdig zijn, omdat zij enerzijds stelde dat zij D. Ma. geen informatie vroeg over haar echtgenoot (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14-15), maar haar anderzijds wel opnoemde als één van de personen waarvan ze dergelijke informatie trachtte te bekomen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 28). Hier verklaart verzoekster in het verzoekschrift dat D. Ma. één van de personen was via wie ze informatie wilde verkrijgen, maar die weigerde mee te werken.

Deze *post factum* nuanceringen doen echter geen afbreuk aan het feit dat verzoeksters gedesinteresseerde houding ten aanzien van de situatie van haar echtgenoot verder afbreuk doen aan haar geloofwaardigheid.

10. De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten (originele Angolese identiteitskaart en originele geboorteaktes en cedula's van haar kinderen) zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

11. Wat betreft de vrees die door verzoekster werd aangehaald voor haar dochter (J. J. Z. D.), die een behandeling ondergaat voor sikkelanemie die niet beschikbaar is in Angola (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 30) stelt verweerder:

“Betreffende de vrees die u aanhaalt voor uw dochter J. J. Z. D. – zij ondergaat een behandeling voor sikkelanemie die niet beschikbaar zou zijn in Angola (NPO, p. 30) – dient te worden opgemerkt dat deze ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat zij om één van de redenen voorzien in de Vluchtelingenconventie, zijnde ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging, of het behoren tot een sociale groep, geen afdoende medische behandeling kreeg of zou kunnen krijgen in Angola. U stelt immers zelf dat deze behandeling niet beschikbaar is in Angola, dat de overheid wel beweert dat ze beschikbaar is, maar dat dit niet het geval is. Ook uw Angolese gespecialiseerde kinderarts, die uw dochter opvolgde, stelde niet te weten waar u de behandeling zou kunnen vinden (NPO, p. 30-31). U maakte dus zelf geen gewag van het feit dat zij omwille van één van de redenen voorzien in de Vluchtelingenconventie geen afdoende medische behandeling kreeg of zou kunnen krijgen in Angola.

U dient zich verder voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaatgeneraal zou haar bevoegdheid overschrijden indien zij hier uitspraak over zou doen.”

De voormelde onderdelen van de omstandige motivering vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en blijven, aangezien ze niet concreet of dienstig worden betwist of weerlegd, onverminderd overeind.

12. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

13. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoekster geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS